TRIBUNALENS DOM

den 18 mars 2010 *

I mål T-189/08,

Forum 187 ASBL, Bryssel (Belgien), företrätt av A. Sutton och G. Forwood, barristers,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av N. Khan och C. Urraca Caviedes, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2008/283/EG av den 13 november 2007 om den stödordning som Belgien har genomfört till förmån för samordningscenter som är etablerade i Belgien och om ändring av beslut 2003/757/EG (EUT L 90), eftersom det i beslutet inte fastställs rimliga framtida

* Rättegångsspråk: engelska.

övergångsperioder för de samordningscenter som omfattas av domstolens dom av den 22 juni 2006 i de förenade målen C-182/03 och C-217/03, Belgien och Forum 187 mot kommissionen (REG 2006, s. I-5479).

meddelar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen),

sammansatt av ordföranden M.E. Martins Ribeiro samt domarna S. Papasavvas (referent) och A. Dittrich,

justitiesekreterare: handläggaren K. Pocheć,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 6 juli 2009,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

1 Den belgiska skatteordningen för samordningscenter, som utgör ett avsteg från allmänna bestämmelser, har införts genom kunglig kungörelse nr 187 av den 30 december 1982 om bildande av samordningscenter (*Moniteur belge* av den 13 januari 1983, s. 502), vilken har kompletterats och ändrats vid flera tillfällen.

2 För att omfattas av skatteordningen ska centren först ha beviljats en individuell koncession genom kunglig kungörelse. För att få denna koncession ska samordningscentren ingå i en multinationell koncern med ett kapital och reserver som uppgår till minst 1 miljard belgiska franc (BEF) samt ha en årlig omsättning vars konsoliderade värde är minst 10 miljarder BEF. Endast viss verksamhet som är förberedande, stödjande eller centraliserande godkänns, och företag inom den finansiella sektorn omfattas inte av skatteordningen. Centren ska under sina första två verksamhetsår ge sysselsättning åt minst tio heltidsanställda personer i Belgien.

3 Koncessionen som beviljas centret gäller i tio år. Giltighetstiden kan förlängas med ytterligare en tioårsperiod.

4 Europeiska gemenskapernas kommission granskade skatteordningen för samordningscenter när den infördes. I beslut som meddelades i form av skrivelser av den 16 maj 1984 och den 9 mars 1987 fann kommissionen särskilt att en sådan ordning, som baserade sig på ett system där samordningscentrens inkomster fastställs schablonmässigt, inte utgjorde något stöd.

5 Efter att den 11 november 1998 ha antagit ett meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag (EGT C 384, s. 3) företog kommissionen en allmän granskning av medlemsstaternas skattelagstiftningar med utgångspunkt i reglerna om statligt stöd.

6 Inom ramen för denna granskning begärde kommissionen den 12 februari 1999 vissa upplysningar från de belgiska myndigheterna, som bland annat gällde ordningen för samordningscenter. De belgiska myndigheterna svarade i mars år 1999.

7 I juli år 2000 informerades dessa myndigheter av kommissionens tjänstemän om att ordningen syntes utgöra ett statligt stöd. För att inleda samarbetsförfarandet enligt artikel 17.2 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 88 EG (EGT L 83, s. 1), gav kommissionens tjänstemän de belgiska myndigheterna tillfälle att inkomma med sina synpunkter inom en månad.

8 Den 11 juli 2001 antog kommissionen fyra förslag till lämpliga åtgärder med stöd av artikel 88.1 EG, bland annat i förhållande till ordningen för samordningscenter. Den föreslog att de belgiska myndigheterna skulle gå med på att göra ett visst antal ändringar i denna ordning, medan de center som hade fått koncession innan dessa åtgärder godtogs skulle fortsätta att omfattas av den tidigare ordningen till och med den 31 december 2005, detta som en övergångsåtgärd.

9 Eftersom de lämpliga åtgärder som kommissionen hade föreslagit inte godtogs av de belgiska myndigheterna, inledde kommissionen det formella granskningsförfarandet i enlighet med artikel 19.2 i förordning nr 659/1999 genom ett beslut som delgavs genom en skrivelse av den 27 februari 2002 (EGT C 147, s. 2). Kommissionen uppmanade Konungariket Belgien särskilt att inkomma med sina synpunkter och tillhandahålla all relevant information för bedömningen av den ifrågavarande åtgärden. Den uppmanade även denna medlemsstat och berörda tredje parter att inkomma med sina synpunkter och tillhandahålla all relevant information för bedömningen av huruvida de som omfattades av den ifrågavarande ordningen hade berättigade förväntningar som gjorde det nödvändigt att föreskriva övergångsbestämmelser.

10 Den 13 september 2002 väckte sökanden talan för att få beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet ogiltigförklarat (mål T-276/02).

11 Efter det formella granskningsförfarandet antog kommissionen beslut 2003/757/EG av den 17 februari 2003 om den stödordning som Belgien har genomfört till förmån för samordningscenter som är etablerade i Belgien (EUT L 282, s. 25) (nedan kallat beslut 2003).

12 I artiklarna 1 och 2 i beslut 2003 anges följande:

”*Artikel 1*

Den skatteordning som för närvarande gäller i Belgien till förmån för samordningscenter vilka beviljats koncession på grundval av det kungliga beslutet nr 187 är en stödordning som är oförenlig med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Belgien skall upphäva den stödordning som nämns i artikel 1 eller ändra den så att den blir förenlig med den gemensamma marknaden.

Från och med dagen för delgivningen av detta beslut får den förmån som denna ordning eller delar av denna medför inte längre beviljas nya stödmottagare och inte heller upprätthållas genom att gällande koncessioner förlängs.

De center som beviljades koncession före den 31 december 2000 får upprätthålla ordningen till dess att koncessioner som gäller vid tidpunkten för delgivningen av detta beslut upphör att gälla, dock senast till och med den 31 december 2010. I enlighet med [andra stycket] gäller att om koncessionen förlängs före detta datum, får den fördel som följer av den ordning som är föremål för detta beslut inte längre beviljas ens tillfälligt.”

13 Redan den 6 mars 2003 vände sig Konungariket Belgien till både kommissionen och rådet och begärde att ”nödvändiga åtgärder [skulle] vidtas för att de koncessioner, för samordningscenter, som löp[te] ut den 17 februari 2003 [skulle] kunna förlängas fram till den 31 december 2005”. Denna begäran upprepades den 20 mars och den 26 maj 2003 på grundval av artikel 88.2 tredje stycket EG.

14 Konungariket Belgien och sökanden, förbundet Forum 187, som samordningscentren är anslutna till, väckte den 25 april respektive den 28 april 2003 talan och framställde yrkanden om uppskov och ogiltigförklaring avseende hela eller delar av beslut 2003 (de förenade målen C-182/03 och T-140/03, sedermera mål C-217/03 och de förenade målen C-182/03 R och T-140/03 R, sedermera mål C-217/03 R).

15 Genom beslut av den 2 juni 2003 i mål T-276/02, Forum 187 mot kommissionen (REG 2003, s. II-2075) avvisade förstainstansrätten talan om ogiltigförklaring av beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet.

16 Domstolens ordförande meddelade i beslut av den 26 juni 2003 i de förenade målen C-182/03 R och C-217/03 R, Belgien och Forum 187 mot kommissionen (REG 2003, s. I-6887) (nedan kallat beslutet Forum 187), att det överklagade beslutet tills vidare inte fick verkställas, i den del Konungariket Belgien däri förbjöds att förlänga de koncessioner för samordningscenter som gällde vid tiden för delgivningen av sistnämnda beslut.

17 De belgiska myndigheterna förlängde, i enlighet med beslutet Forum 187, giltighetstiden för koncessionerna för de samordningscenter vars koncessioner löpte ut mellan den 17 februari 2003 och den 31 december 2005. Giltighetstiden för dessa koncessioner förlängdes med en period som löpte ut den 31 december 2005, bortsett från fyra center för vilka koncessionernas giltighetstid förlängdes på obestämd tid.

18 I beslut 2003/531/EG av den 16 juli 2003 om den belgiska regeringens beviljande av stöd till vissa samordningscenter i Belgien (EUT L 184, s. 17), som rådet antog med stöd av artikel 88.2 EG, förklarades att ”[d]et stöd som Belgien avs[åg] att till och med den 31 december 2005 bevilja de företag som den 31 december 2000 var godkända som samordningscentrum enligt kunglig förordning nr 187 ... och vars godkännande löper ut mellan den 17 februari 2003 och den 31 december 2005” var förenligt med den gemensamma marknaden. Kommissionen väckte den 24 september 2003 en talan om ogiltigförklaring av detta beslut (mål C-399/03).

19 Domstolen ogiltigförklarade den 22 juni 2006 delar av beslut 2003, eftersom det däri inte föreskrevs några övergångsbestämmelser för de samordningscenter vars ansökningar om förlängda koncessioner var föremål för handläggning vid tidpunkten för delgivningen av det nämnda beslutet eller vars koncessioner löpte ut samtidigt med, eller kort efter, denna delgivning (dom av den 22 juni 2006 i de förenade målen C-182/03 och C-217/03, Belgien och Forum 187 mot kommissionen, REG 2006, s. I-5479)(nedan kallad domen Forum 187). Samma dag ogiltigförklarade domstolen även beslut 2003/531 genom dom i mål C-399/03, kommissionen mot rådet (REG 2006, s. I-5629).

20 Genom en skrivelse av den 4 juli 2006 uppmanade kommissionen de belgiska myndigheterna att inom en frist på 20 arbetsdagar lämna vissa upplysningar till den inför fastställandet av vilka åtgärder som föranleddes av domen Forum 187.

21 Den 27 december 2006 antog Belgien en lag som omfattade olika bestämmelser (*Moniteur belge* av den 28 december 2006, s. 75266) (nedan kallad 2006 års lag), som gjorde det möjligt att fram till och med den 31 december 2010 förlänga koncessionstiden för alla samordningscenter som så begärde, vid behov med retroaktiv verkan. Förutom de center som till följd av beslutet Forum 187 fick sina koncessioner förlängda mellan den 17 februari 2003 och den 31 december 2005, möjliggjorde 2006 års lag även en förlängning för de center vars koncessioner löpte ut mellan den 1 januari 2006 och den 31 december 2010, samt för ett ospecificerat antal center vars koncessioner löpte ut senast den 31 december 2005, men som ännu inte hade ansökt om förlängning. Denna lag anmäldes inte till kommissionen enligt artikel 88.3 EG, men dess

ikraftträdande villkorades av att kommissionen bekräftade att den inte hade några invändningar mot lagen.

22 Efter flera påminnelser och skriftväxling med kommissionen tillhandahöll de belgiska myndigheterna den 16 januari 2007 kommissionen de upplysningar som den hade begärt den 4 juli 2006. De belgiska myndigheterna inkom med kompletterande upplysningar genom skrivelser av den 8 februari och den 16 februari 2007. Dessutom anordnades tre möten mellan kommissionen och nämnda myndigheter, den 5 februari, den 15 februari och den 5 mars 2007.

23 Kommissionen underrättade de belgiska myndigheterna genom skrivelse av den 21 mars 2007 om dess beslut att utvidga det formella granskningsförfarande som hade inletts den 27 februari 2002 avseende ordningen för samordningscenter. Detta beslut liksom anmodan till berörda parter att inkomma med synpunkter beträffande de lämpliga övergångsbestämmelser som kommissionen enligt domen Forum 187 borde ha beslutat om tillkännagavs i *Europeiska unionens officiella tidning* den 16 maj 2007 (EUT C 110, s. 20).

24 Kommissionen antog vid utgången av detta formella granskningsförfarande beslut 2008/283/EG av den 13 november 2007 om den stödordning som Belgien har genomfört till förmån för samordningscenter som är etablerade i Belgien och om ändring av beslut 2003 (EUT L 90, 2008, s. 7) (nedan kallat det angripna beslutet).

25 För det första innebar det angripna beslutet att artikel 2 i beslut 2003 ändrades så att de samordningscenter vars ansökningar om förlängda koncessioner var föremål för handläggning vid tidpunkten för delgivningen av beslut 2003, eller vars koncessioner löpte ut samtidigt med, eller kort efter, delgivning av detta beslut, det vill säga mellan den 18 februari 2003 och den 31 december 2005, fick omfattas av skatteordningen fram till den 31 december 2005 och kunde få förlängda koncessioner fram till sistnämnda datum. Vad beträffar de fyra center som hade fått förlängda koncessioner på obestämd tid till följd av beslutet Forum 187, angavs det i det angripna beslutet att kommissionens pressmeddelande från den 16 juli 2003 hade kunnat ge upphov till

berättigade förväntningar hos dessa center om att den ifrågavarande ordningen skulle tillämpas på dem fram till domstolens dom i målet rörande huvudsaken. Med hänsyn till att domstolens dom meddelades den 22 juni 2006 och till ordningens skattekaraktär, medför principen om berättigade förväntningar att den ifrågavarande ordningen får tillämpas på dessa samordningscenter fram till slutet av den innevarande ordinarie beskattningsperiod som löpte vid den tidpunkt då domen meddelades. Genom det angripna beslutet förklarades slutligen 2006 års lag vara oförenlig med den gemensamma marknaden i den del ordningen med samordningscenter förlängdes till att gälla för tid efter den 31 december 2005.

26 Artikel 1 i det angripna beslutet har följande lydelse:

”I artikel 2 i beslutet [2003] ska följande text införas:

’De samordningscenter vars ansökan om förlängd koncession var föremål för handläggning vid tidpunkten för delgivningen av det överklagade beslutet eller vars koncession löpte ut samtidigt med, eller kort efter, delgivningen av nämnda beslut, det vill säga mellan tidpunkten för delgivning och den 31 december 2005, får fortsätta att omfattas av skatteordningen till förmån för samordningscentren fram till den 31 december 2005. Den förlängda koncessionen för dessa samordningscenter beviljas fram till som längst den 31 december 2005.’”

27 Enligt artikel 2 i det angripna beslutet gäller följande:

”De fyra samordningscenter i Belgien vars koncession förlängts på obestämd tid på grundval av … beslut[et] [Forum 187] …, får fortsätta att omfattas av stödordningen till förmån för samordningscenter fram till utgången av innevarande ordinarie beskattningsperiod den 22 juni 2006.”

28 I artikel 3 i det angripna beslutet anges följande:

”… 2006 [års lag] är oförenlig med den gemensamma marknaden i den del bestämmelserna syftar till att genom nya beslut om förlängd koncession förlänga stödordningen till förmån för samordningscentren efter den 31 december 2005.

Kommissionen uppmanar därför Belgien att avstå från att sätta i kraft de berörda bestämmelserna i … 2006 [års lag].”

29 Artikel 4 i det angripna beslutet har följande lydelse:

”Artikel 1 ska tillämpas från den 18 februari 2003.”

Förfarande och parternas yrkanden

30 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 22 maj 2008.

31 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (åttonde avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet. Som en processledningsåtgärd enligt artikel 64 i förstainstansrättens rättegångsregler ställde förstainstansrätten skriftligen

en fråga till sökanden, som anmodades att besvara frågan vid förhandlingen och att inkomma med ett dokument, vilket sökanden inkom med inom den angivna fristen.

32 Kommissionen inkom genom skrivelse av den 1 juli 2009 med ett yttrande angående förhandlingsrapporten, en skrivelse av den 27 januari 2009 till kommissionen från ett av samordningscentren samt kommissionens synpunkter på sistnämnda skrivelse. Ordföranden på förstainstansrättens åttonde avdelning beslutade den 3 juli 2009 att dessa handlingar skulle ingå i akten i målet och gav parterna tillfälle att yttra sig över dem vid förhandlingen.

33 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid förhandlingen den 6 juli 2009.

34 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet, eftersom det i beslutet inte fastställs rimliga framtida övergångsperioder för de samordningscenter som omfattas av domen Forum 187,

— vidta alla nödvändiga åtgärder, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

35 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska

— avvisa eller, i andra hand, ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

36 Utan att framställa en formell invändning om rättegångshinder enligt artikel 114 i rättegångsreglerna, har kommissionen gjort gällande att talan inte kan tas upp till prövning i sak. Tribunalen ska följaktligen pröva huruvida förevarande talan kan tas upp till prövning i sak.

Parternas argument

37 Kommissionen har i första hand påstått att sökanden inte har visat att sökanden var direkt och personligen berörd av det angripna beslutet. Sökanden har nämligen inte visat att någon av de tre situationer förelåg, i vilka, enligt rättspraxis, en talan av en sammanslutning kan tas upp till prövning i sak.

38 Vad först gäller situationen när sammanslutningen individualiseras på grund av att den har egna intressen som berörs så är påståendet från Forum 187 om att

sammanslutningen handlar för egen räkning endast ett påstående, vilket inte grundar sig på någon omständighet som visar att dess egna intressen berörs.

39 Vad därefter gäller situationen att en sammanslutning genom en rättslig bestämmelse ges processuella rättigheter är det faktum att Forum 187 har deltagit i granskningsförfarandet, enligt rättspraxis, inte tillräckligt för att sammanslutningen ska ha talerätt.

40 Vad slutligen gäller situationen att sammanslutningen företräder sökandenas intressen, vilka har talerätt, har kommissionen bestritt att den talan som väckts av Forum 187 kan tas upp till prövning i sak på den grunden att talan i mål C-217/03 kunde tas upp till prövning i sak. Huruvida en talan kan tas upp till prövning i sak ska bedömas mot bakgrund av de omständigheter som gäller vid den tidpunkt då talan väcks och inte mot bakgrund av sökandens identitet. Det är hur som helst omöjligt när sökanden, såsom i förevarande fall, är en sammanslutning, eftersom dess sammansättning kan variera. Den fullmakt som har lagts som bilaga till ansökan utgör inte stöd för påståendet att sökandens medlemmar formellt har gett sökanden ett sådant uppdrag och visar inte heller att sökanden företräder center som berörs av det angripna beslutet.

41 Kommissionen anser att det inte heller finns något bevis för påståendet att sökanden företräder center som fick sina koncessioner förlängda på obestämd tid eller att sökanden företräder center som kan beröras direkt och personligen av det angripna beslutet.

42 Kommissionen har med stöd av artikel 48.1 i rättegångsreglerna i första hand gjort gällande att de bevis som sökanden har åberopat i repliken ska avvisas, eftersom sökanden inte har motiverat varför bevisen har åberopats först i detta skede. Att bevisen har åberopats först i detta skede kan för övrigt inte vara motiverat. Om bevisen inte avvisas anser kommissionen att det inte har visats på vilket sätt de tio center som sökanden har fått fullmakt från är berörda av det angripna beslutet. I den

tabell som sökanden har redovisat i bilagan till repliken döljs namnen på de center vars skattemässiga situation som tabellen förmodas ange, och i det taxeringsbeslut som har inlämnats har namnen på centren strukits över. Följaktligen finns det ingen koppling mellan de center som sökanden påstår sig företräda och de taxeringsbeslut som sökanden får antas ha ingett för att visa centrens intresse av att den aktuella ordningen upprätthålls. Det finns emellertid ingen möjlighet att dölja information om parterna i ett mål, särskilt inte när denna information har betydelse för frågan huruvida talan kan tas upp till sakprövning. Mot bakgrund av att nämnda fråga ska bedömas med utgångspunkt i förhållandena vid tidpunkten när talan väcktes och att de flesta taxeringsbesluten har ingetts efter denna tidpunkt, kan dessa inte beaktas.

43 Även om sammanslutningens medlemmar skulle anses vara berörda av det angripna beslutet, anser kommissionen, i andra hand, att sökanden inte har visat att de har ett intresse av att beslutet ogiltigförklaras. Endast det faktum att medlemmarna tillhör den sammanslutning som har väckt talan innebär inte att de har ett intresse av att möjligheten att omfattas av den ifrågavarande ordningen återinförs. Även om alla samordningscenter hade ett intresse av att nämnda ordning bibehölls, när förfarandet som ledde fram till antagandet av beslut 2003 inleddes, är detta inte längre fallet, vilket även sökanden har medgett. Kommissionen har i detta sammanhang anfört att alla belgiska företag, däribland samordningscentren, sedan beskattningsåret 2006 har möjlighet att tillämpa ett system med avdrag för fiktiv ränta (”régime de la déduction des intérêts notionnels”) (nedan kallat RDIN), vilket har införts genom lagen av den 22 juni 2005 om införande av skatteavdrag för riskkapitalbolag (*Moniteur belge* av den 30 juni 2005, s. 30077). Sökanden har för övrigt själv medgett att den ordning som följer av den kungliga kungörelsen nr 187 ibland är mindre förmånlig än RDIN, och den har i oktober 2006 förklarat att några samordningscenter har valt att tillämpa sistnämnda system. Under dessa förutsättningar anser kommissionen att även om det bland sökandens medlemmar finns center vars rätt att omfattas av en övergångsperiod berörs av det angripna beslutet, vilket inte är fallet, har dessa inte nödvändigtvis ett intresse av att angripa beslutet, eftersom en ogiltigförklaring inte nödvändigtvis innebär att deras rättsställning förbättras.

44 I sin duplik har kommissionen tillagt att den omständigheten att vissa center har fått taxeringsbeslut för år 2006 inte innebär att det finns ett berättigat intresse av att få saken prövad. RDIN kan inte jämställas med en fullständig skattebefrielse, varför den omständighet att skatt ska betalas för år 2006 (eller senare för år 2007) inte visar att centren är i en sämre situation inom ramen för RDIN än i ordningen för samordningscenter. Beträffande det center vars koncession förlängdes på obestämd tid anser

kommissionen att det inte ska beaktas vid bedömningen av huruvida talan kan tas upp till sakprövning, eftersom ingen omständighet har åberopats till stöd för att detta center berörs av det angripna beslutet. Kolumnerna i tabellen i bilagan till repliken, i vilka anges den extra skatt som ska betalas till följd av det angripna beslutet, är tomma och inget av de taxeringsbeslut som sökanden har ingett uppges röra detta center.

45 Vidare anser kommissionen att sökandens ståndpunkt beträffande belgisk rätt gör talan ändamålslös. Även om beslutet Forum 187 innebar att de belgiska myndigheterna hade rätt att förlänga giltighetstiden för vissa centers koncessioner, men utan att vara förpliktade till det, fram till domen i målet rörande huvudsaken, förlängde de belgiska myndigheterna, med undantag för fyra center, koncessionernas giltighetstid till slutet av år 2005. Inget av de center som företräds av sökanden begärde emellertid att giltighetstiden för dess koncession skulle förlängas innan den löpte ut, även om domen Forum 187 ännu inte hade meddelats. Enligt kommissionen har inget bevis åberopats till stöd för påståendet att retroaktiva förlängningar av giltighetstiden för koncessioner skulle vara ett tillåtet förfarande i Belgien. I motsats till vad som har påstått av sökanden var det inte heller det angripna beslutet som medförde att centren förlorade sin ställning, utan det faktum att koncessionernas giltighetstid löpte ut i slutet av år 2005, i enlighet med belgisk rätt.

46 Vad beträffar frågan huruvida sökanden har ett berättigat intresse av att få saken prövad mot bakgrund av att det angripna beslutet innebär ett förbud mot att förlänga koncessionernas giltighetstid, konstaterar kommissionen att det i repliken inte har åberopats någon omständighet som är ägnad att påvisa ett sådant intresse.

47 Kommissionen har även påpekat att dess uppfattning vinner stöd av antagandet av den kungliga kungörelsen av den 19 december 2008 om anpassning av skattelagstiftningen om tilläggsbelopp när förskottsinbetalning inte görs av vissa samordningscenter eller när sådan inbetalning är otillräcklig (*Moniteur belge* av den 30 december 2008, s. 68976). För dessa samordningscenter har de belgiska myndigheterna tagit bort de uppräkningar som skulle ha begärts hos centren till följd av försenade skatteinbetalningar för beskattningsåren 2007 och 2008. De belgiska myndigheterna har inte längre försvarat ståndpunkten om en längre övergångsperiod efter det angripna beslutet, även om de har förespråkat en sådan period i sitt svar på beslutet att utvidga

det formella granskningsförfarandet (se punkt 23 ovan). Därmed kan de belgiska myndigheternas tidigare ståndpunkt inte åberopas till stöd för att sökanden har ett berättigat intresse av att få saken prövad.

48 Kommissionen har i sin duplik i tredje hand gjort gällande att till skillnad från förhållandena inom ramen för talan mot beslut 2003 innebär det angripna beslutet inte att koncessionernas giltighetstid, som hade förlängts för centren till slutet av år 2005, förkortas, och det kan inte heller ses som att förväntningar om en förlängning hotas, eftersom sådana förväntningar inte kan förekomma. Kommissionen anser att sökanden i själva verket begär skadestånd till följd av beslutet att vägra bevilja medlemmarna ett nytt stöd, som de emellertid inte kan göra anspråk på. Talan kan följaktligen inte heller tas upp till sakprövning av detta skäl.

49 Om de bevis som har ingetts i samband med repliken inte avvisas och anses tillräckliga för att fastställa att sökanden har talerätt, har kommissionen, i fjärde hand, gjort gällande att talan inte kan tas upp till sakprövning avseende fler än de tio center för vilka bevisning har ingetts.

50 Sökanden har inledningsvis erinrat om att den är en sammanslutning utan vinstintresse, bildad enligt belgisk rätt, som enligt dess stadgar syftar till att främja nationella och internationella intressen för de samordningscenter som bildats i enlighet med den kungliga kungörelsen 187. Sökanden företräder i förevarande fall både sig själv och de medlemmar som formellt har uppdragit åt sökanden att föra deras talan. I detta sammanhang har sökanden i sin replik förtydligat att tio av dess medlemmar har uppdragit åt sökanden att företräda dem inom ramen för förevarande talan. Sökanden har ingett bland annat en tabell med upplysningar om dessa medlemmars situation, centrens mandat för sökanden att väcka talan samt taxeringsbeslut och ändrade skattebeslut som har ställts till medlemmarna. Sökanden betonar även att dess medlemmar antingen har begärt förlängning av koncessionernas giltighetstid hos de belgiska myndigheterna eller, som i ett fall, genom dessa myndigheter fått en förlängning på obestämd tid.

51 Sökanden har därefter gjort gällande att de tio samordningscenter som sökanden företräder är direkt och individuellt berörda av det angripna beslutet och har en rätt att ifrågasätta beslutet, varför sökandens talan kan tas upp till sakprövning. I detta sammanhang har sökanden, till skillnad från vad kommissionen har angett, förtydligat att sökanden inte har gjort gällande att det faktum att det i domen Forum 187 konstaterades att talan kunde tas upp till sakprövning skulle motivera att talan togs upp till sakprövning i förevarande mål. Sökanden grundar sig likväl på det resonemang som utvecklades i nämnda dom om kriterierna för att kunna ta upp en sammanslutnings talan om ogiltigförklaring till sakprövning.

52 Beträffande frågan huruvida sökanden är direkt och personligen berörd har sökanden för det första anfört att de center som sökanden företräder är direkt berörda. Till följd av tillämpningen av det angripna beslutet omfattas dessa nämligen, sedan den 31 december 2005 respektive den 31 december 2006, inte längre av ordningen för samordningscenter. Bortsett från ett center som har fått förlängd koncession på obestämd tid, har centren blivit föremål för eftertaxering för åren 2006 och 2007 (se punkt 54 nedan). Dessa center är för det andra personligen berörda mot bakgrund av att de tillhör en begränsad krets av näringsidkare och är medlemmar i en grupp av personer som kunde identifieras när det angripna beslutet antogs, i kraft av kriterier hänförliga till gruppmedlemmarna själva. Dessa center har således talerätt, liksom följaktligen även sökanden, som enligt stadgar har till uppgift att företräda deras intressen. Sökanden tillbakavisar påståendena att sökandens medlemmar inte skulle påverkas negativt av det angripna beslutet och sökandens sammansättning, med hänvisning till tabellen i bilagan till sökandens replik. Nämnda bilaga innehåller relevanta upplysningar för vart och ett av de center som sökanden företräder.

53 Vad i andra hand gäller frågan huruvida sökanden och dess medlemmar har ett berättigat intresse av att få saken prövad har sökanden för det första gjort gällande att de synpunkter som kommissionen har lämnat beträffande de belgiska bestämmelserna, utöver den kungliga kungörelsen nr 187, inte är relevanta med hänsyn till att förevarande mål endast handlar om det angripna beslutets lagenlighet och att nämnda kungliga kungörelse är de enda belgiska bestämmelser som är relevanta. Någon jämförande bedömning mellan denna kungliga kungörelse och RDIN ska följaktligen inte göras. De ställningstaganden som har åberopats av kommissionen (se punkt 43 ovan) är inte relevanta i det aktuella fallet med hänsyn till att de fördelar som förknippas med RDIN och ordningen för samordningscenter varierar från ett center till ett annat, och i vart fall handlar förevarande mål endast om lagligheten av de retroaktiva

övergångsperioder som kommissionen har fastställt. Inget av de center som företräds av sökanden har avsagt sig sin ställning som samordningscenter till förmån för RDIN för år 2006 och endast ett center har gjort detta från och med år 2007. På samma sätt har inget center vars koncession gällde efter tidpunkten för det angripna beslutet, den 13 november 2007, valt att omfattas av RDIN.

54 För det andra visar de belgiska myndigheternas beslut att genomföra det angripna beslutet och driva in skatter för åren 2006 och 2007 på de tio aktuella centrens finansiella och rättsliga intressen. Bortsett från det center som har fått förlängd koncession på obestämd tid har centren av de belgiska myndigheterna anmodats att betala ytterligare skatt för förfluten tid till följd av att centren inte längre har ställning som samordningscenter. Vissa center har således fått ändrade skattebeslut, de flesta följda av taxeringsbeslut med de belopp angivna som de ska betala. Det totala belopp som skulle betalas in uppgick till över 40 miljoner euro. Beträffande det center som har fått en förlängd koncession på obestämd tid bestod detta centers intresse i att undvika retroaktiva skatteinbetalningar för år 2007.

55 För det tredje anser sökanden att det faktum att de belgiska myndigheterna inte har beviljat förlängda koncessioner för de center som omfattas av domen Forum 187, bortsett från i fyra fall, för en längre period än till den 31 december 2005 inte påverkar dessa centers möjlighet att omfattas av denna ordning därefter, ända fram till utgången av en rimlig framtida övergångsperiod. Till skillnad från vad kommissionen anser utgör den kungliga kungörelsen 187 alltjämt den rättsliga grunden för dessa koncessioner. Dessutom har varken de belgiska myndigheterna eller centren accepterat att koncessionerna inte skulle kunna förlängas för en rimlig period efter den 31 december 2005.

56 När det gäller det faktum att de belgiska myndigheterna under åren 2001 och 2002 angav att de inte skulle förlänga den ifrågavarande ordningen efter år 2005, har

sökanden anfört att utvecklingen efter beslut 2003 har medfört att nämnda myndigheter har sökt efter ett alternativ till denna ordning och att de har fastställt lämpliga övergångsbestämmelser för de center som påverkades negativt av beslut 2003 och gynnades av beslutet Forum 187.

57 De belgiska myndigheterna har inte heller avstått från att låta de center vars koncessioner löpte ut före den 31 december 2005 omfattas av den ifrågavarande ordningen. Tvärtom begärde myndigheterna att kommissionen skulle fastställa en framtida övergångsperiod. Efter domen Forum 187 har för övrigt, i en skrivelse till sökanden från den belgiske finansministern i juli 2006, möjligheten angetts för de center som omfattas av denna dom att få förlängda koncessioner fram till och med 2010, med verkan från och med den 1 januari 2006. Dessutom visar de ändrade skattebeslut som har skickats till centren att det endast var på grund av det angripna beslutet som deras koncessioner inte kunde förlängas för tid efter den 31 december 2005 och inte på grund av ett beslut som de belgiska myndigheterna fattade före förstnämnda beslut. Vidare har de belgiska myndigheterna antagit 2006 års lag, som inte har trätt i kraft, enligt vilken övergångsperioden förlängs till och med år 2010. Till följd av osäkerheten beträffande när centrens ställning skulle upphöra, beviljade dessutom den belgiska skattemyndigheten genom skrivelse av den 14 augusti 2007 vissa center en frist för att inkomma med sina deklarationer för år 2007. Denna frist förlängdes den 21 november 2007 med hänsyn till det angripna beslutet.

Tribunalens bedömning

58 En talan som har väckts av en sammanslutning, som Forum 187, vilken har till uppgift att företräda gemensamma intressen för samordningscentren i Belgien, kan enligt rättspraxis upptas i tre fall. Ett sådant fall föreligger när sammanslutningen företräder sådana företags intressen som själva har rätt att väcka talan, när sammanslutningen har ett eget intresse av att föra talan, till exempel för att dess ställning som förhandlare berörs av den rättsakt som begärs ogiltigförklarad, eller när den i en lagbestämmelse

uttryckligen ges ett antal processuella rättigheter (förstainstansrättens beslut av den 30 september 1997 i mål T-122/96, Federolio mot kommissionen, REG 1997, s. II-1559, punkt 60, av den 10 december 2004 i mål T-196/03, EFfCI mot parlamentet och rådet, REG 2004, s. II-4263, punkt 42, och av den 28 juni 2005 i mål T-170/04, FederDoc m.fl. mot kommissionen, REG 2005, s. II-2503, punkt 49, se även, för ett liknande resonemang, domen Forum 187, punkt 56 och där angiven rättspraxis).

59 Sökanden har i förevarande fall angett att den företräder både sig själv och de medlemmar som har gett sökanden i uppdrag att föra den ifrågavarande talan. I likhet med vad kommissionen har anfört har sökanden emellertid inte åberopat någon omständighet till stöd för att sökandens egna intressen berörs.

60 Tribunalen konstaterar att sökanden inte tillerkänns processuella rättigheter enligt någon rättslig bestämmelse. Sökanden har för övrigt inte åberopat någon sådan rättighet.

61 Det ska följaktligen fastställas huruvida de samordningscenter som sökanden företräder, eller några av dem, har talerätt. Tribunalen finner det lämpligt att i första hand undersöka kommissionens argument att centren inte har ett berättigat intresse av att få saken prövad.

62 Tribunalen erinrar i detta avseende om att enligt fast rättspraxis ska en talan om ogiltigförklaring som har väckts av en fysisk eller juridisk person endast prövas i den mån som denne har ett berättigat intresse av att rättsakten ogiltigförklaras. Ett sådant intresse föreligger endast om ogiltigförklaringen av denna rättsakt i sig kan få rättsliga följder för den part som har väckt talan och talan kan medföra en fördel för denna part (se förstainstansrättens beslut av den 30 april 2007 i mål T-387/04, EnBW Energie Baden-Württemberg mot kommissionen, REG 2007, s. II-1195, punkt 96 och där angiven rättspraxis).

63 Det berättigade intresset av att få saken prövad ska vara ett faktiskt intresse (förstainstansrättens dom av den 17 september 1992 i mål T-138/89, NBV och NVB mot kommissionen, REG 1992, s. II-2181, punkt 33) och det ska bedömas den dag talan väcks (domstolens dom av den 16 december 1963 i mål 14/63, Forges de Clabecq mot Höga myndigheten, REG 1963, s. 719 och s. 748, och förstainstansrättens dom av den 24 april 2001 i mål T-159/98, Torre m.fl. mot kommissionen, REGP 2001, s. I–A-83 och s. II-395, punkt 28). Detta intresse måste bestå fram till dess det rättsliga avgörandet meddelas, annars kan rätten besluta att det inte längre finns anledning att döma i saken (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 7 juni 2007 i mål C-362/05 P, Wunenburger mot kommissionen, REG 2007, s. I-4333, punkt 42 och där angiven rättspraxis).

64 Det kan i förevarande fall konstateras att sökanden i sin ansökan inte har lämnat några precisa uppgifter om de center som den företräder inom ramen för förevarande mål. I samband med repliken har sökanden ingett fullmakter för tio av dess medlemmar för att kunna väcka denna talan. Sökanden har även ingett en tabell i vilken medlemmarnas situation redovisas utan att de namnges. Av denna tabell framgår att det bland dessa tio medlemmar som sökanden företräder endast är medlemmen med nummer 35 i tabellen i bilagan till repliken (nedan kallad center 35) som har fått en förlängd koncession på obestämd tid, medan de nio andra centren har fått giltighetstiden för sina koncessioner förlängd till den 31 december 2005. Dessutom har sökanden ingett taxeringsbeslut och ändrade skattebeslut från den belgiska skattemyndigheten till vissa av de medlemmar som sökanden företräder i det aktuella fallet.

65 Det ska först påpekas att kommissionen har fel när den med hänvisning till artikel 48.1 i rättegångsreglerna påstår att de bevis som sökanden har åberopat i repliken ska avvisas eftersom sökanden inte har motiverat varför de har åberopats först i detta skede. Enligt denna bestämmelse får parterna i repliken och dupliken åberopa ytterligare bevisning till stöd för sin argumentation, under förutsättning att de anger skälen till att detta inte har gjorts tidigare. Enligt rättspraxis omfattas emellertid inte motbevisning och utvidgning av tidigare åberopad bevisning till följd av motpartens motbevisning i dennes svaromål av den frist som avses i artikel 48.1 i rättegångsreglerna. Denna bestämmelse rör nämligen åberopande av ny bevisning och ska läsas mot bakgrund av artikel 66.2 i rättegångsreglerna, som uttryckligen föreskriver att motbevisning får företes och att tidigare åberopad bevisning får utvidgas (se

förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 i mål T-448/04, kommissionen mot Trends, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 52 och där angiven rättspraxis).

66 De bevis som sökanden har åberopat i sin replik utgör en utvidgning av de bevis som angavs i ansökan och är ägnade att bemöta de argument som kommissionen har framfört i sitt svaromål angående att talan inte kan tas upp till sakprövning. Följaktligen är den frist som anges i artikel 48.1 i rättegångsreglerna inte tillämplig i fråga om dessa argument, varför de ifrågavarande bevisen är tillåtna.

67 Det ska vidare påpekas att som svar på en begäran från tribunalen har sökanden angett vilka nummer i första kolumnen i tabellen, som har bifogats till repliken, som motsvarar de tio center som sökanden företräder.

68 Det är på grundval av dessa omständigheter som det ska prövas huruvida de tio centren som sökanden har uppgett att den företräder i detta fall har ett berättigat intresse av att få saken prövad.

69 Genom sin replik har sökanden ingett ett dokument i vilket center 35 anges bekräfta att centret har uppdragit åt sökanden att väcka talan om ogiltigförklaring av det angripna beslutet. Det kan dock konstateras att detta dokument är daterat den 31 oktober 2008, det vill säga mer än fem månader efter det att talan väcktes. Inget annat ingivet dokument möjliggör slutsatsen att center 35, när talan väcktes, skulle ha gett sökanden i uppdrag att väcka förevarande talan. Tillfrågad om denna omständighet har sökanden angett att center 35 vid ett möte röstade för att talan skulle väckas. Någon redogörelse eller något förhandlingsprotokoll från det nämnda mötet har dock inte tillförts akten och sökanden har inte heller erbjudit sig att komplettera akten med dessa dokument

efter förhandlingen. Sökanden kan därför inte anses ha väckt förevarande talan på uppdrag av center 35 och företräder således inte dess intressen i målet. Följaktligen ska hänsyn inte tas till förhållanden för detta center vid prövningen om förevarande talan ska tas upp till prövning i sak. Det kan även nämnas att center 35 i en skrivelse till kommissionen av den 27 januari 2009 (se punkt 32 ovan) har gjort gällande att det angripna beslutet inte berörde centret, men utan att hänvisa till förevarande talan.

70 Tribunalen konstaterar att de nio andra centren har gett sökanden giltiga fullmakter att föra deras talan innan förevarande talan väcktes.

71 I enlighet med artikel 1 i det angripna beslutet, som innebar att artikel 2 i beslut 2003 ändrades, omfattades dessa center av ordningen för samordningscenter till den 31 december 2005.

72 Det bör framhållas att efter beslutet Forum 187 förlängde de belgiska myndigheterna giltighetstiden för dessa centers koncessioner med en period som löpte ut den 31 december 2005, men trots att de ansökte om förlängd giltighetstid hos de belgiska myndigheterna för perioden den 1 januari 2006–31 december 2010 har en sådan förlängning inte beviljats.

73 Det kan konstateras att de belgiska myndigheterna, utan att vara förpliktade till detta, beslutade att koncessionerna för de nio centren skulle upphöra den 31 december 2005. Beslutet Forum 187 innebar att beslut 2003 upphörde att gälla eftersom detta beslut innehöll ett förbud mot förlängningar av koncessionerna utan att det i beslutet föreskrevs om någon annan tidsgräns för dessa förlängningar än de som angavs i domstolens dom i målet rörande huvudsaken. Som svar på förstainstansrättens fråga har sökanden för övrigt under förhandlingen medgett att de belgiska myndigheterna hade kunnat förlänga giltighetstiden för de nio aktuella centrens koncessioner på obestämd tid, vilket blev fallet för fyra

center, trots att förlängningarna enligt beslutet Forum 187 inte kunde få några verkningar efter det att domen Forum 187 hade meddelats.

74 Det följer av det anförda att från den 31 december 2005 har de nio aktuella centren inte längre giltiga koncessioner med hänsyn till belgisk rätt och de omfattas därmed inte längre av skatteordningen för samordningscenter.

75 Dessa nio center kan under dessa förutsättningar inte göra anspråk på att det ska tillämpas en övergångsperiod i den mening som avses i domen Forum 187 som går längre än den som fastställdes i det angripna beslutet, det vill säga längre än till den 31 december 2005.

76 Själva syftet med en övergångsperiod är att säkerställa en övergång mellan två olika situationer. I förevarande fall rör det sig om en övergång mellan den situation där de ifrågavarande centren omfattas av en skatteordning för samordningscenter och den situation där centren inte längre omfattas av en sådan ordning. Det följer av domen Forum 187 (punkt 163) att de center som omfattas av denna dom, till vilka de nio ifrågavarande centren hör, bör få en rimlig övergångsperiod för att anpassa sig till följderna av beslut 2003.

77 Med hänsyn till att de nio ifrågavarande centren sedan den 31 december 2005 inte längre omfattas av skatteordningen för samordningscenter kan inte varje period under vilken de efter detta datum omfattas av det ifrågavarande systemet betraktas som en period som har till ändamål att göra det möjligt för dem att anpassa sig, eftersom de redan befinner sig i en ny situation. För det fall förevarande talan skulle vinna

bifall kan inte de nio ifrågavarande centren beviljas en övergångsperiod retroaktivt för tiden efter den 31 december 2005, eftersom en sådan period skulle vara ändamålslös.

78 Det framgår för övrigt av beslutet Forum 187 att det är omöjligt, även retroaktivt, att åtnjuta en längre övergångsperiod för det fall centren inte längre har giltiga koncessioner. Vid prövningen av ansökan om uppskov med verkställigheten av beslut 2003, som innebar ett förbud mot att förlänga giltighetstiden för vissa centers koncessioner, uttalade domstolens ordförande nämligen att om det yrkade uppskovet inte beviljades, skulle ett beslut i målet rörande huvudsaken till förmån för sökandena, vilket gäller övergångssystemet, i stort sett inte ha någon effekt, eftersom eventuella finansiella åtgärder inte retroaktivt kan återställa stabiliteten i regelverket för samordningscentren (beslutet Forum 187, punkt 146).

79 Det följer av det anförda och med hänsyn till ändamålet med talan, som är att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras eftersom det i beslutet inte föreskrivs en rimlig övergångsperiod, att en ogiltigförklaring av beslutet på denna grund inte skulle medföra någon fördel för de nio centren.

80 Inget av sökandens argument påverkar ovannämnda överväganden.

81 Vad beträffar den argumentering som i huvudsak avser att centren skulle kunna omfattas av skatteordningen för samordningscenter efter den 31 december 2005, eftersom den kungliga kungörelsen nr 187 även fortsättningsvis utgör den rättsliga grunden för koncessionerna (se punkterna 55–57 ovan), kan följande nämnas. Det följer visserligen av rättspraxis att om det inte kan uteslutas att en sökande kan göra gällande vissa anspråk vid nationella myndigheter, eller att sökandens ansökan åtminstone kan prövas av dessa myndigheter för det fall talan vinner bifall, innebär

detta att det föreligger ett berättigat intresse av att få talan prövad (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 22 november 2001 i mål T-9/98, Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie mot kommissionen, REG 2001, s. II-3367, punkterna 34 och 38, och av den 12 september 2007 i mål T-348/03, Koninklijke Friesland Foods mot kommissionen, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 72).

82 Det kan i förevarande fall emellertid konstateras att även om talan bifölls, skulle de center som sökanden företräder inte kunna göra gällande något anspråk vid de belgiska myndigheterna som särskilt avser den övergångsperiod som de omfattas av, vilket är föremålet för förevarande tvist. Det följer nämligen av det ovan anförda att de belgiska myndigheterna inte ens retroaktivt kan bevilja dessa center en förlängning av den övergångsperiod som de beviljats, eftersom centren inte längre omfattas av skatteordningen för samordningscenter. Det är således fel av sökanden att påstå att det faktum att de belgiska myndigheterna inte har förlängt giltighetstiden för de ifrågavarande centrens koncessioner längre än till den 31 december 2005 inte påverkar deras möjlighet att omfattas av denna ordning efter detta datum. Det ska även framhållas att bestämmelserna i beslut 2003, enligt vilka den nämnda stödordningen inte var förenlig med den gemensamma marknaden och enligt vilka de belgiska myndigheterna förpliktades att upphäva eller ändra denna ordning för att den skulle bli förenlig med den gemensamma marknaden, inte har ogiltigförklarats av domstolen i domen Forum 187. Dessa bestämmelser får därför verkningar från antagandet av beslut 2003 på så sätt att de belgiska myndigheterna inte kan bevilja en förlängning av de aktuella centrens koncessioner endast på grundval av den kungliga kungörelsen nr 187. Om det angripna beslutet ogiltigförklarades skulle för övrigt ett nytt beslut av kommissionen vara nödvändigt för att ange den nya övergångsperiod som skulle gälla för centren, eftersom det inte ankommer på tribunalen att, i samband med en talan om ogiltigförklaring, ersätta det angripna beslutet med ett annat beslut eller ändra beslutet (domstolens beslut av den 11 maj 2000 i mål C-428/98 P, Deutsche Post mot IECC och kommissionen, REG 2000, s. I-3061, punkt 28, och förstainstansrättens dom av den 26 september 2002 i mål T-199/09, Sgaravatti Mediterranea mot kommissionen, REG 2002, s. II-3731, punkt 141).

83 Under dessa förutsättningar ska det konstateras dels att de ifrågavarande centren inte kan grunda sitt berättigade intresse av att få saken prövad på den kungliga kungörelsen nr 187 efter den 31 december 2005, dels att det faktum att de belgiska myndigheterna

inte har uteslutit att centren kan komma att omfattas av den ifrågavarande ordningen efter detta datum, eller anser att de kan omfattas, inte är relevant.

84 Det kan i övrigt påpekas att en sökande inte kan åberopa framtida och osäkra förhållanden för att motivera en talan om ogiltigförklaring av en rättsakt (se förstainstansrättens dom av den 14 april 2005 i mål T-141/03, Sniace mot kommissionen, REG 2005, s. II-1197, punkt 26 och där angiven rättspraxis). Oavsett ovannämnda överväganden kan ingen bevisning som sökanden har åberopat läggas till grund för att med säkerhet fastställa att de belgiska myndigheterna, om det angripna beslutet ogiltigförklarades, skulle förlänga giltighetstiden för centrens koncessioner retroaktivt för tid efter den 31 december 2005, på grundval av den kungliga kungörelsen nr 187. De beslut om ändrad skatt, som sökanden har åberopat i sin replik, från den belgiska skattemyndigheten till samordningscentren utgör i själva verket ett tecken på motsatsen.

85 2006 års lag kan hur som helst inte motivera att de nio aktuella centren har ett berättigat intresse av att få saken prövad. Bestämmelserna i denna lag om en skatteordning för samordningscenter har inte trätt i kraft. Enligt artikel 298 i denna lag skulle ikraftträdandet av bestämmelserna fastställas genom kunglig kungörelse som antagits av Conseil des ministres, vilket inte skett. Som framgår av skäl 18 i det angripna beslutet villkorade de belgiska myndigheterna lagens ikraftträdande av att kommissionen bekräftade att den inte hade några invändningar mot lagen. I artikel 3 i det angripna beslutet anges emellertid att 2006 års lag är oförenlig med den gemensamma marknaden i den del bestämmelserna syftar till att genom nya beslut om förlängd koncession förlänga stödordningen till förmån för samordningscentren efter den 31 december 2005. De belgiska myndigheterna har, som framgår av skäl 6 i den kungliga kungörelsen av den 19 december 2008, ”accepterat det [angripna] beslutet … att [2006 års lag] [inte] ska träda i kraft” i den del det rör ordningen för samordningscentren. De har informerat berörda skattebetalare om detta. De belgiska myndigheterna har

således inte för avsikt att sätta i kraft denna lag. Det kan för övrigt påpekas att sökanden inte uttryckligen har bestritt det angripna beslutet i den del det rör 2006 års lag.

86 Sökanden kan slutligen inte vinna framgång med argumentet att centrens berättigade intresse av att få saken prövad skulle framgå av de belgiska myndigheternas beslut att genomföra det angripna beslutet och driva in skatter för åren 2006 och 2007 (se punkt 54 ovan). Från den 31 december 2005 är dessa center skyldiga att betala skatt enligt det allmänna systemet, eller i förekommande fall enligt RDIN, eftersom de inte längre har den nödvändiga koncessionen enligt belgisk rätt för att omfattas av den skatteordning som följer av den kungliga kungörelsen nr 187. Detta förhållande följer, som redan har påpekats, i första hand av de belgiska myndigheternas beslut att begränsa koncessionernas giltighetstid till den 31 december 2005 och inte av det angripna beslutet. För att motivera ett berättigat intresse av att få nämnda beslut prövat kan de aktuella centren därför inte stödja sig på den omständigheten att de inte hade förutsett att betala skatt enligt det allmänna systemet, utan enligt skatteordningen för samordningscenter, då de inte har denna rätt enligt belgisk rätt.

87 Av det anförda följer att de nio center som sökanden företräder inte kan göra gällande ett berättigat intresse av att få saken prövad i förevarande fall och således inte kan begära en ogiltigförklaring av det angripna beslutet.

88 Något av de fall på grundval av vilka det kan fastställas att en talan som väckts av en sammanslutning kan tas upp till sakprövning, i enlighet med den rättspraxis som har redovisats i punkt 58 ovan, är därmed inte för handen.

89 Av det ovan anförda följer att talan ska avvisas.

Rättegångskostnader

90 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen)

följande:

1) Talan avvisas.

2) Forum 187 ASBL ska ersätta rättegångskostnaderna.

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 18 mars 2010.

Underskrifter